

শনিবৰীয়া বিশেষ

অস্থি' আৰ্হাইটিছ, আৰ্হাইটিছ, টাইজ'মেনেলে নিউভালজিয়া, বেল'পালটি আদি।

প্ৰশ্নঃ দাঁতৰ বেমাৰ হোৱাৰ কাৰণবোৰ?

উত্তৰঃ দাঁতৰ গঠন প্ৰক্ৰিয়াৰ বিঘ্নিতৰ ফলত বোগো দেখা দিয়াৰ উপৰি বা আৰু দাঁতৰ আকাৰৰ সৰু-ডাঙৰ হ'লেও বোগো ক্ৰিয়া কৰিব পাৰে। দাঁতৰ বোগৰ পৰা মুখমণ্ডলত কিছুমান বোগো ক্ৰিয়া কৰে। তদুপৰি

যাক চিকিৎসা বিজ্ঞানত চিন্তি হোৱা বুলি কোৱা হয়। তাৰ উপৰি দাঁত ভাঙাৰ পাছত ভাঙা দাঁতবোৰত থকা ডাৰে যেতিয়া মুখমণ্ডলৰ যিকোনো ঠাইত ঘা কৰে, তেতিয়া সেই ঠাইত কৰ্কট ৰোগ হোৱাৰ সম্ভাৱনা থাকে। মানুহৰ দাঁতৰ গুৰিত আৰু ভিতৰত বেঙেৰিয়া জমা হ'লে ছেণ্ডিছিমিয়া, বেঙেৰিয়েল এণ্ডেকাৰ্ভাইটিছ হোৱাৰ উপৰি মহিলাসকলৰ প্ৰসুতিকালীন অৱস্থাতো বিশেষ অসুবিধা হোৱাৰ

প্ৰতিদিনে দুই-তিনিবাৰ দাঁত ব্ৰাছ কৰিলে খোৱা খাদ্যৰ অংশ দাঁতত বৈ নাযায় আৰু বোগো ক্ৰিয়া কৰাৰ পৰা সুৰক্ষিত হ'ব পাৰি। যিকোনো খাদ্য খাই আঠ ঘণ্টাৰ পৰা যদি ২৪ ঘণ্টা পৰ্যন্ত দাঁত ব্ৰাছ নকৰাকৈ থকা হয়, তেতিয়া দাঁতৰ গুৰিত বৈ যোৱা খোৱা খাদ্যৰ অংশবোৰৰ পৰাই বোগৰ প্ৰাদুৰ্ভাৱ হয় আৰু মুখমণ্ডল গোন্ধাৱ। গতিকে দাঁত পৰিষ্কাৰ কৰি ৰখাৰ বাবে সাৱধানতা অৱলম্বন

বুদ্ধিৰ বাবে ঝঁপাত, গুচা আদি হোৱাৰ পৰা বিৰতি থাকি নিতৌ দাঁত পৰিষ্কাৰকৈ ৰখাৰ চেষ্টা কৰিব লাগে।

প্ৰশ্নঃ মানুহৰ মৃত্যু পৰ্যন্ত দাঁত ভালৈ ৰাখিবলৈ হ'লে কি কৰা উচিত?

উত্তৰঃ মৃত্যু পৰ্যন্ত দাঁত ভালৈ ৰাখিবলৈ হ'লে দিনত তিনিবাৰকৈ দাঁত ব্ৰাছ কৰক। ব্ৰাছ কৰোতেও সাৱধানতা অৱলম্বন কৰিব। দুয়োপাৰি দাঁত পৃথক ৪৫ গিৰী

অৰ্থত প্ৰায়োগিক সফলতা দেখা গৈছে। বোগীক যিকোনো ক্ষেত্ৰতে চিকিৎসকসকলে সুস্থতা দান কৰিবলৈ অত্যাধুনিক চিকিৎসা সেৱাত প্ৰতী হৈ আছে। এনে সেৱা চৰকাৰী খণ্ডতেই হওক বা ব্যক্তিগত খণ্ডতেই হওক, বোগ অনুসৰি ব্যৱস্থলতাৰ কথাও জড়িত। তথাপি বোগী আৰু বোগীৰ আত্মীয়সকলৰ লগতে চিকিৎসকসকল আশাবাদী— চিকিৎসা বিজ্ঞানে আনি দিয়া পদ্ধতিগত চিকিৎসাকে

দৈনিক অগ্ৰদূত

ফোৰহাট, ২৩ ছেপ্টেম্বৰ শনিবাৰ, ২০১৭ পৃষ্ঠা ৫

নৱৰাত্ৰিৰ আৰাধনা

● ডেইজী ৰাণী দেৱী

শৈলপূত্ৰী
প্ৰথম নৱৰাত্ৰি পূজিতা শৈলপূত্ৰী
বৃষভ বাহনা আই মাতৃ সত্য, হিমালয়ৰ কন্যা আশাপূৰ্ণা
সোহোতে ত্ৰিশূল বাওঁহাতে পদুম ফুলেৰে অনন্যা, মাৰ অন্য নাম পাৰ্বতী আৰু হেমাৱতী।

ব্ৰহ্মচাৰিনী
দ্বিতীয় নৱৰাত্ৰিত মা দুৰ্গাৰ নাম ব্ৰহ্মচাৰিনী
সোহোতে জপমালা বাওঁহাতে কমণ্ডলুৰে মা তপচাৰিনী, অপৰ্না, উমা, সযম দায়িনী নামে বিভূত্বিতা, ত্ৰিভুৱন তপস্যাৰে আলোকিতা, তাগৰ মূৰ্তি আই দুৰ্গা ব্ৰহ্মচাৰিনী।

চন্দ্ৰমতা
মা দশভূজা, সিংহ বাহিনী
তৃতীয় দিৱসে পূজিতা দুষ্ট দমন কাৰিনী, দশ হাতে অস্ত্ৰেৰে ৰণাংগিনী মা চন্দ্ৰ ঘণ্টা খড়গ, বান, ত্ৰিশূল আৰু কমণ্ডলু বিভূত্বিতা, পাপ বিনাশিনী নিদানিতা ঘণ্টা ধৰি।

কৃষ্ণাঙা
মুদুমদ হাহিৰে কৃষ্ণাঙা আই অষ্টভূজা
নৱৰাত্ৰিৰ চতুৰ্থ দিনে হয় তোমাৰ পূজা
অষ্ট সোহোতে কমণ্ডলু, ধেনু, কাড়, কমলপুষ্প বিভূত্বিতা
অষ্ট বাওঁহাতে চক্ৰ, গদা, অমৃতপূৰ্ণ কলহ আৰু মালুৰে বিভূত্বিতা
সিংহ বাহিনী, সুখ-সমৃদ্ধি দায়িনীৰ বাবে হয় পূজা

স্বন্দৰমতা
চতুৰ্থভূজা পদ্ম আসনা সিংহ বাহিনী মা স্বন্দৰমতা
কমল পুষ্পেৰে সুশোভিত কৰ্তিক মাতা
সুৰ্যমণ্ডল অমিষ্টাট্ৰী দেৱী পুন্ডৰিকা
পঞ্চম দিৱসৰ পূজাৰ আলোকিত প্ৰভা মণ্ডল।
হে মা দুৰ্গা স্বন্দৰমতা।

কাত্যায়নী
কাত্যায়নৰ মানস কন্যা ভগৱতী কাত্যায়নী
ষষ্ঠ দিৱসে পূজিতা আমোঘ ফল দায়িনী
সিংহ বাহিনী, বৰমুদ্ৰা, অভয়মুদ্ৰা, পদ্ম, তৰোৱাল বিভূত্বিতা
ৰোগ, ব্যাধি, শোক, সন্তাপ ভয় বিনাশিনী মাতা
চতুৰ্ভূজা ফল দায়িনী মা কাত্যায়নী।

কালৰাট্ৰী
সপ্তম দিৱসে পূজিতা মা কালৰাট্ৰী
ক্ৰিমেতা আই গুণ্ডকাৰী মাতৃ
চতুৰ্ভূজা অভয়, বৰমুদ্ৰা, কহিট, খড়গ ধাৰিনী মা
অভয় দায়িনী শক্ৰ বিনাশিনী মা
গৰ্ভত বাহনা মা কালৰাট্ৰী।

মহাগৌৰী
অষ্টম দিৱসে পূজিতা মহাগৌৰী বৃষভ বাহনা
শ্ৰেতৰ্ণ বিভূত্বিতা অভয়, বৰমুদ্ৰা ধাৰিণী ত্ৰিশূল ডম্বক বিভূত্বিতা অনন্যা
কৌটী, কৌটী যুগে প্ৰশংসকেৰক স্বামী বননা।
পাপ, সন্তাপ, দুৰ্খদিনা হৰনা
মহা গৌৰীমা, অন্তিমীত হয় তোমাৰ আৰাধনা

সিন্ধুদাত্ৰী
নৱমী পূজাৰ পূজিতা আই সিন্ধুদাত্ৰী
সিংহ বাহিনী আই মাতৃ 'প্ৰাণি'
শংখ, চক্ৰ, গদা, পদ্ম বিভূত্বিতা
মা মোক্ষদায়িনী সৰ্বকামাৰ সাৱিতা
গুঠৰ সিন্ধিৰে মহিমাৱী সিন্ধুদাত্ৰী।

ফোনঃ ৯৫৭৪০০৫০১৯

এই শৰততে পতা হয় দুৰ্গা পূজা। যদিও হিন্দু ধৰ্মৰ লগত সম্পৰ্কিত এই পূজা, তথাপি ইয়াৰ সাৰ্বজনীনতাই সকলো ধৰ্মৰ মানুহৰ মনলৈ আনে মাদকতা। কথিত মতে ত্ৰেতা যুগত ৰামে তেওঁৰ অপহৃত পত্নী সীতাক উদ্ধাৰ কৰিবৰ বাবে ৰাৱণক বধ কৰিব লগা হৈছিল। ৰাৱণ বধৰ বাবে

তথাপি শৰৎ আহে

বাননিৰে শইচৰ পথাৰে-সমানে
ৰূপালী পোছাক পিন্ধি যেন
পৰ্বতী তপস্বীয়া উপভোগ্য
কৰিবলৈ। পূৰ আকাশত ৰূপৰ
বহু চন্দ্ৰায় যেন গুলায়— ভৈলঙ
উদিত চন্দ্ৰ পূৰ্বদিশে হস্তে- কামাতৃ-
কৰিবলৈ।

অঞ্জলি হাজৰিকা

তেওঁৰ ৰঘুবংশত পংকজা
শৰতক লক্ষ্মীৰ আগমন বুলি বৰ্ণনা
কৰিছে, ক'বৰাত আখ্যা দিয়া হৈছে
সদা বিবাহিতা ৰমণী বুলি।
বাসিন্দীৰ ৰায়গণত শৰতক
বৰ্ণনা বৰ্ণনা আছে বনৱাসী সীতাৰ
ক্লাস্ত হিয়াৰ বামে প্ৰকৃতিৰ বুকুত
শৰতক ৰূপ লাৱণ্যৰ প্ৰভাৱ
বিষয়ে বৰ্ণনা কৰিয়েই শান্ত
কৰিছিল। ৰামে বৰ্ণনা কৰিছিল
শৰৎ কিমান মনোমোহা ৰূপহী
কিমান প্ৰাণময়।
মহাপুৰুষ শংকৰদেৱে শৰতক
বৰ্ণনা কৰিছে এনেদৰে—
'মদাৰ কুঞ্জ গগ্ৰে ঘৰা ভৈলে
অনেক ভ্ৰমণ কৰে বোলে—
পূৰ্ণ চন্দ্ৰৰ কাণ্ডি অতি
সুকোমল'
বসন্ত কালক যদি ঋতুৰাজ
বুলি কোৱা হয় তেন্তে শৰৎ হ'ল
ঋতুৰাজী। দুয়োৰে মিলনতে প্ৰকৃতি
উদৰাউল হোৱা সমাধিৰিয়ে হ'ল
শৰতক বৰ্ণনা কৰা শৰত কালৰ
এই এক মধুৰ বৰ্ণন। শৰতকাল
সাঁচকৈয়ে নিৰ্মল আৰু শিষ্ট। শৰৎ
কালৰ বৰ্ময় ৰূপ আৰু লাৱণ্যত
বিনীত সহস্ৰ গোপিনীয়ে পুৰিমাৰ
নিশা ৰাসলীলা কৰি আগুত
হৈছিল। মহাপুৰুষ শংকৰদেৱে
তাহানিতেই শৰৎ কালৰ ৰাতি
অতি বিতাপন/ৰাসলীলা কৰিতে
কৃষ্ণৰ ভৈল মন। আজিৰ কৰিয়েও
একেই সূৰতে সুৰ মিলাই লিখিছে

ৰামে বাসন্তী দেৱী দুৰ্গাক
সাৱদাৰুণে অকাল বোধন
কৰিছিল। সেই উপলক্ষে
আজিও শৰৎ কালত শাৰদা সুন্দৰী
পূজা চলে। আই মাতৃক আৰাধনাৰ
যোগেদি অসুৰৰূপী অপৰ্ণাৰ
বিনাশৰ বাবে ভক্তই প্ৰাৰ্থনা কৰে।
অসমত এইবাৰ প্ৰবল মৌচুমী
বায়ুত অতিবৃষ্টিৰ সৃষ্টি কৰি
উজনিৰ পৰা নামনিদিশে বানপানী
হৈ বহু ক্ষেত্ৰত জিলাতে খেতি
বাতি উটৰাই নষ্ট কৰি পেলালে।
শাওণতে অহা দুটাকৈ বৰিমা
বানৰ বাবে হেজাৰ হেজাৰ কৃষি
ভূমি নষ্ট হৈ গৈছে। এইবাৰৰ
প্ৰশ্ন অনুপল কৰি সময়
আগবাঢ়ে নিজস্ব নিয়মেৰেই দিনৰ
পাছত বাতি। দিন-ৰাতিৰ
আবৰ্তনেই পাৰ হয়— এটা
মাহ, তাৰ পাছত এটা বছৰ। ইয়াৰ
মাজতে ঋতু পৰিৱৰ্তন শৰতত
শেৱালি ফুলে, সময়ৰ বিবৰ্তনত
আজি এই সত্যতা নাই। পৰিৱেশৰ
পৰিৱৰ্তনে জলবায়ুৰ পৰিৱৰ্তনে
উদ্ভিদ জগতৰো পৰিৱৰ্তন
আনিছে। এতিয়া শেৱালি ফুলে
শৰতক বহু আগৰ পৰা। কেৱল
শেৱালি ফুলেই নহয় শৰতৰ নিৰ্মল
আকাশেৰে উৰি যোৱা শৰালি হাঁহৰ
জাকপোৰে এতিয়া দেখা পোৱা
নাযায় মানুহৰ আত্মাৰ-অন্যতাবে
কৰিলে। কোনো জিলাত আকৌ
পৰ্বত বৰষুণ নোহোৱাৰ বাবে
খেতিয়কে খেতি কৰিব নোৱাৰিলে।
বানপানীৰ পাছত য'ত কিছু কিছু
অঞ্চলত যি খেতি কৃষকে কৰিছে
তাৰো শূল পোকে উলি ধৰি ধাৰণ
গছবোৰ মাৰি পেলাইছে। আজি
অসমত হত্যা সন্মাসৰ

মৃত্যুৰ সময়লৈকে দাঁত নসৰাকৈ ৰখাটো সম্ভৱ

বিশিষ্ট দন্ত চিকিৎসক

ডাঃ বীৰেন্দ্ৰ নাথ পাটগিৰি

দাঁতৰ লগত সম্পৰ্কিত চহিনাহ বোগ যেনে— অৰ'ষ্ট্ৰেল ফিষ্টুলা, ছাইনাইটিছ কিছুমান বিঘ্নিতৰ বাবেও হ'ব পাৰে। উল্লিখিত বোমাৰবোৰৰ উপৰি চাইলাডেনাইটিছ, চিয়াল'লিথিয়াইটিছ বোমাৰকেইটা মুখৰ ভিতৰত থকা লালাটি প্ৰস্থিত হয়। তাৰ উপৰি ডিছল'কেছন অৱ টি এম'জেক্টে মাইগ্ৰাছ, ছাবলায়েছন, এংকালাইটিছ, অস্থি'আৰ্হাইটিছ আৰু আৰ্হাইটিছ বোমাৰকেইবিধ দাঁতৰ

সাক্ষাৎগ্ৰহণঃ হেমন্ত কুমাৰ চৌধুৰী

সংযোগ স্থলত হয়। ট্ৰাইজ'মেনেল নিউ'ৰ'জিয়া আৰু বেল'পালটি নামৰ বোমাৰ দুবিধক দাঁতৰ নিউ'ৰ'জিকেল বোমাৰ বুলি কোৱা হয়। বিশেষকৈ জিনজাইভাইটিছ অৰ্থাৎ পায়'ৰিয়া বোগবিধেই প্ৰধান বোগ হিচাপে বিয়পা দেখা যায়। এইবিধ বোগৰ বাবে দাঁতৰ গুৰি উখাই আৰু তেজ-পূজু ওলাই থাকে। যাৰ বাবে বিষ বেছি হয় আৰু মুখ গোন্ধাৱ। দাঁতৰ গুৰিত যেতিয়া খোৱা খাদ্যৰ অংশ জমা হয়, তেতিয়া বেঙেৰিয়াৰ উদ্ভৱ হয় আৰু এটা সময়ত লালাটিৰ পৰা আঠাতায়ী যৌগ তৈয়াৰ হৈ যেতিয়া দাঁতক আৱৰি ধৰে, তেতিয়া তাক ডেটেণ্ট প্ৰাক্ক বুলি কোৱা হয়। এই প্ৰাক্ক পাৰুত পৰিণত হোৱাৰ ফলতে পায়'ৰিয়া আৰু জিনজাইভাইটিছ বোগ হয়।

উল্লেখ্য যে জিনজাইভাইটিছ বোগৰ লক্ষণসমূহ লক্ষ কৰিলে সাধাৰণতে দেখা যায় যে দাঁত পোকে খোৱাৰ পাছত কেতিয়াবা মুখমণ্ডলৰ এৱৰেছ, চিষ্ট, টিউমাৰ আদি হয়,

বিয়পি থকা স্নায়ুবোৰ দাঁতৰ লগত সম্পৰ্কিত। এইটোও দাঁত কৰিবলগীয়া যে শিশু অৱস্থাৰ পৰাই চকলেট, আইচক্ৰিম, ঝঁপাত, গুচা আদি খালেও দাঁতৰ বোমাৰ হয়।

প্ৰশ্নঃ দাঁতৰ বেমাৰ নোহোৱাকৈ ৰাখিবলৈ হ'লে কি কি উপায় অৱলম্বন কৰা উচিত?

উত্তৰঃ সাধাৰণতে ডেটেণ্ট কেৰিজ অৰ্থাৎ ৰাৰে পোকে খোৱা খাদ্যৰ ওপৰত বৈ নাযায় আৰু বুকুলৈ সংক্ৰমণ হৈ উশাহ-নিশাহ বন্ধ হোৱাৰো সম্ভাৱনা থাকে। এই পূজাৰ বাবেই কেভাৰনাছ চাইনাইট গ্ৰমব'ৰ্চ হৈ জীৱনলৈ শংকা নাযায়। আনকি মগজুতো ক্ৰিয়া কৰে। তদুপৰি দাঁতৰ বাবেই ট্ৰাইজ'মেনেল নিউ'ৰ'জিয়া বোগবিধো হ'ব পাৰে। এইবিধ বোগ স্নায়ু সম্পৰ্কীয় কিয়নো শৰীৰৰ বিভিন্ন অংগলৈ

কৰিলে বোমাৰে ক্ৰিয়া কৰিব নোৱাৰে।

প্ৰশ্নঃ দাঁতৰ স্থায়িত্ব খোৱা খাদ্যৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিব নে?

উত্তৰঃ হয়, দাঁতৰ স্থায়িত্ব খোৱা খাদ্যৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। দাঁত মজবুত আৰু ৰোৱাৰ পৰা নিৰাপদে ৰাখিবলৈ হ'লে প্ৰাচীন জাতীয় খাদ্য খাব লাগে। বিশেষকৈ গাজৰ, তিয়হ, কুঁহিয়াৰ, বিনালগৈ ধৰি শাক-পাচলি, ফল-মূল আদি খালে প্ৰয়োজনীয় এণ্টি-অক্সিডেণ্টবিন পোৱা যায়। শিশুক চকলেট-আইচক্ৰীমা আদি খোৱাৰ পৰা বিৰত ৰাখিব পাৰিলে দাঁত ভালৈ থাকিব। প্ৰাণিয়হসকলেও দাঁতৰ স্থায়িত্ব

বৰলুইতৰ দুয়োপাৰ চপৰা চপৰে খহোৱা সংহৰী বানপানী আহিলেও বা নাহিলেও আহাৰ-শাওণৰ ধাৰাসাৰ বৰষুণে বৰ্ষা ঋতু আহিলেও বা নাহিলেও নিয়ৰসিক্ত দুৰ্বিৰৰ দলিলাত পৰা গুৰু শেৱালিৰ সূৰাসে শৰৎ অহাৰ বাতৰি কিন্তু ঠিকেই দিয়ে। এয়া যে কঁহৰা ফলাৰ বতৰ ঋতু সলনি হোৱাৰ সময়। গ্ৰীষ্ম ঋতুৰ আৰম্ভণিৰে পৰা প্ৰবাহিত গৰমে জ্বলাই থোৱা শৰীৰত শৰতক সানে শীতল মাধুৰী বোলা শৰৎ মানেই কোমলতাৰ পূৰ্ণা, শৰৎ মানেই মাদকতাময় স্পৰ্শ।

ত্ৰীয়াৰ উৎকট গৰম চৌদিশে বাৰিবাৰ বোকা পানীৰ পৰিৱেশৰ পাছত আহে আহিন। শীতৰ আৰম্ভণিৰ আহিন কাতি মাহৰ সময়খিনিয়ে আমাৰ শৰৎ কাল। প্ৰকৃতিয়ে অকুপন হাতেৰে শৰতক দিয়ে সকলো শিষ্টতা, সকলো সুখৰতা, সকলো কোমলতা মেঘমুক্ত আকাশ, গৰ্ভধৰ্মী পথাৰ আৰু ফৰকাল বতৰ। শৰৎ মানে শৰত সপোনৰ হাত-বাউলি, শৰৎ মানে নিজকে সাজোৱাৰ সময়। সেয়েহে শৰৎ হয়তো স্মৃতিয়ে নিজস্ব জ্যোতি। কবি-গীতিকাৰেও জানো জানে সেই কথা জনা হ'লে নিশ্চয় নিলিখিলেহেঁতেনঃ

আহিনত কোনে আনিলে
নিয়ৰে ক'লে শেৱালিয়ে
শেৱালিয়ে ক'লে নিয়ৰে আনে
দুৰ্বিয়ে কোমল হাহিৰে ক'লে
দুয়োজনে দুয়োজনে

বৈদিক যুগৰ ঋষি মুনিৰ কণ্ঠটো প্ৰতিধ্বনিত হৈছিল মনোৰাম শৰতক প্ৰতি কাতৰ আকৃতি—
জীৱমে শৰদ শতমঃ- অৰ্থাৎ
আমাক শত শৰৎকাল জীয়াই থাকিবলৈ দিয়া। পশ্চ্যম শৰদ শতমঃ-আমাক শত শৰৎ প্ৰত্যক্ষ কৰিবলৈ দিয়া। সভ্যতাৰ আৰ্হিতকৈ পূৰ্বৰ সাহিত্য ঋগবেদত বৰ্ণনা কৰা শৰত কালৰ এই এক মধুৰ বৰ্ণন। শৰতকাল সঁচাকৈয়ে নিৰ্মল আৰু শিষ্ট। শৰৎ কালৰ বৰ্ময় ৰূপ আৰু লাৱণ্যত বিনীত সহস্ৰ গোপিনীয়ে পুৰিমাৰ নিশা ৰাসলীলা কৰি আগুত হৈছিল। মহাপুৰুষ শংকৰদেৱে তাহানিতেই শৰৎ কালৰ ৰাতি অতি বিতাপন/ৰাসলীলা কৰিতে কৃষ্ণৰ ভৈল মন। আজিৰ কৰিয়েও একেই সূৰতে সুৰ মিলাই লিখিছে

দুৰ্গোৎসৱঃ মহালয়া, সন্ধিপূজা আৰু কুমাৰী পূজা

প্ৰথমে সেই কেইদিন পূজা কৰা ঘটটোৰে স'তে নৱপত্ৰিকাৰ নদীত উটৰাই দিয়া হয় আৰু তাৰ পাছতেই মুখ্য মূৰ্তিৰ মা দুৰ্গাৰ প্ৰতিমা বিসৰ্জন দিয়া হয়।

সাধাৰণতে দুৰ্গা পূজাৰ প্ৰতিমাখনত দেৱী দুৰ্গা মহিষাসুৰক দুৰ্গাৰ সোঁপিনে লক্ষ্মী-গণেশ আৰু বাওঁপিনে সৰস্বতী-কাৰ্তিকৰ মূৰ্তি স্থাপন কৰা হয়। কোৱা বহুলতা যে শ্ৰীশ্ৰী দুৰ্গা দেৱীৰ মহালয়াৰ দিনা হিমালয়ৰ পাদদেশত প্ৰথমে আবিৰ্ভাৱ হয়। ইয়াৰ পাছত আহিনৰ শুক্লা প্ৰতিপদ তিথিৰ পৰা শুক্লা নৱমী তিথিলৈ নটা ৰূপ লয়। ইয়াকে শ্ৰীশ্ৰীদুৰ্গাদেৱীৰ নৱৰাট্ৰি বুলি কোৱা হয় নটা ৰূপ হ'ল শৈলপত্ৰী, ব্ৰহ্মচাৰিনী, চন্দ্ৰঘণ্টা, কৃষ্ণাঙা, স্বন্দৰমতা, কাত্যায়নী, কালৰাট্ৰী, মহাগৌৰী আৰু সিন্ধুদাত্ৰী।

দুৰ্গা পূজাৰ অন্তিমী-নৱমীৰ সন্ধিক্ষণ খুৰেই এক গুৰুত্বপূৰ্ণ মুহূৰ্ত। দুৰ্গা পূজাৰ অন্তিমী তিথিৰ শেষ দণ্ড আৰু নৱমী তিথিৰ প্ৰথম দণ্ডকে সন্ধি মুহূৰ্ত বোলা হয়। এই সন্ধি মুহূৰ্ততে সন্ধি পূজা শেষ কৰিবই লাগিব। (১) এই সন্ধিক্ষণত এই বাবেই গুৰুত্বপূৰ্ণ কাৰ্য হৈছে— (১) এই সময়ত মা-দুৰ্গাৰ পৰিৱৰ্তে অশিষ্য শক্তিৱীয়া আৰু ত্ৰিভুৱাণী চণ্ড-মুণ্ড অসুৰ বিনাশিনী দেৱী চামুণ্ডা কালিকাৰ পূজা কৰা হয়। (২) ডগৰনা শ্ৰীৰামচন্দ্ৰক দেৱী চণ্ডিকাই এই সন্ধিক্ষণতেই মহিষাসুৰ ৰাৱণক বধৰ বাবে বৰদান কৰিছিল। (৩) এই সন্ধিক্ষণতে ঋষি-মুনি, সন্ধিপত্ৰী, তাক্ৰিক ফলকলমে ধ্যান, ভ্ৰম-জপ, দেৱী-বৰ্ণন, দেৱী-চিহ্না কৰি ফলাকৰা হয়। প্ৰবাদ আছে এই সন্ধিক্ষণত হেনো প্ৰকৃতিও অতি ধীৰ-স্থিৰ আৰু শান্ত হৈ পৰে।

দুৰ্গাপূজাৰ অন্তিমী বা নৱমীৰ দিনা মহাপয়োভাৱে কুমাৰী পূজা অনুষ্ঠিত কৰা হয় আৰু ই দুৰ্গাপূজাৰ এক বোধনকাণ্ডে পালন কৰা হয়।

প্ৰদীপ কাকতি

শাৰদীয় দুৰ্গা পূজাত দেখা পোৱা যায় যে পূজাৰ কেইদিন দেৱীৰ সোঁপিনে কল্পপুৰি এটা থিয় কৰাই কল্পপুৰিতোত বজা কাপোৰেৰে মেৰিয়াই বেলৰ ডাল আৰু বেল দুটাৰ লগতে সাতবিধ শস্য হালধীয়া সূতাৰে বান্ধি তাৰ ওপৰত বগা অপৰাজিতাৰ লতা মেৰিয়াই দুৰ্গা দেৱীৰ এটা কাল্পনিক মূৰ্তি প্ৰস্তুত কৰা হয়। দুৰ্গা পূজাত কলগছ, নীলকণ্ঠ, হালধী, জয়ন্তী, বেল, ডালিম, মানকণ্ঠ, অশোক আৰু ধানক দেৱীৰূপে কল্পনা কৰি 'নৱপত্ৰিকা'ৰূপে পূজা কৰা হয়। কলগছক দেৱী ব্ৰাহ্মণী, নীলকণ্ঠক কালী, হালধীক দুৰ্গা, জয়ন্তীক কাৰ্তিক, বেলক শিব, ডালিমক বক্ত দন্তিনা, মানকণ্ঠক চামুণ্ডা, অশোকক শোৰৱৰতা আৰু ধানক লক্ষ্মীদেৱীৰ প্ৰতীক বুলি কল্পনা কৰি পূজা কৰা হয়। দুৰ্গা পূজাৰ বন্ধীৰ দিনা ঘট স্থাপন কৰা হয় আৰু বোধন কৰা হয়। আমি সাধাৰণতে ইয়াক বেলবোধন বুলি কওঁ। বোধনৰ পাছত দেৱীৰ আমন্ত্ৰণ কৰা হয় আৰু আমন্ত্ৰণৰ পাছত অধিবাস কৰা হয়। দুৰ্গা পূজাৰ সপ্তমীৰ দিনা শ্ৰীশ্ৰীশাৰদীয় দুৰ্গাদেৱীৰ 'নৱপত্ৰিকা' বিহিত পূজাৰে মূল মন্দিৰত প্ৰবেশ কৰা হয় আৰু তাৰ পাছতে আৰম্ভ হয় সপ্তমীৰ বিহিত পূজা। নৱপত্ৰিকাই হ'ল দেৱীৰ আচল গ্ৰন্থিকা। দশমীৰ দিনা মহাশক্তি অসপাক্ষ্যে পুণ্যে অপৰাজিতা পূজাৰে দেৱীক বিসৰ্জন দিয়া হয়। দশমী তিথিত মন্দিৰত মা দুৰ্গাদেৱীক যথাবিহিত প্ৰথাৰে বিসৰ্জন পৰ্ব শেষ হোৱাৰ লগে লগেই

বিশেষ অংগ। শুনাতে কুমাৰী পূজাৰ প্ৰথম প্ৰসৰ্তন কৰিছিল কন্যাকুমাৰী মন্দিৰত স্বামী বিবেকানন্দই। কুমাৰী পূজা স্থান বিশেষে এক অন্যতম পূজাৰূপে পৰিগণিত হৈছে। কুমাৰী পূজাৰ নিয়ম পদ্ধতি আচাৰসমূহ যোগিনীতন্ত্ৰ, দেৱীপূৰণ প্ৰস্থত বৰ্ণনা দিয়া আছে। এক বছৰৰ পৰা ১৬ বছৰলৈ কন্যাকা কালিকা, পাঁচ বছৰীয়া কন্যাকা সুভগা, ছয় বছৰীয়া কন্যাকা উমা, সাত বছৰীয়া কন্যাকা মালিনী, আঠ বছৰীয়া কন্যাকা কুঞ্জিকা, ন বছৰীয়া কন্যাকা সজ্জাননা, ১০ বছৰীয়া কন্যাকা অপৰাজিতা, ১১ বছৰীয়া কন্যাকা স্বৰ্গদেৱী, ১২ বছৰীয়া কন্যাকা দেৱী ভৈৰৱী, ১৩ বছৰীয়া কন্যাকা মহালক্ষ্মী, ১৪ বছৰীয়া কন্যাকা পীঠ নাগিকা, ১৫ বছৰীয়া কন্যাকা অম্বিকা আৰু ১৬ বছৰীয়া কন্যাকা দেৱী মৌৰ্গীৰূপে পূজা কৰা হয়। এইবাৰ দেৱীৰ নৌকাত পুণ্যে অপৰাজিতা পূজাৰে দেৱীক বিসৰ্জন কৰা হয়। দেৱীৰ যোৱাত গমন যাৰ ফল ছত্ৰভংগ।

ফোনঃ ৯০৪৫০১২২৬৪